dosarul nr.2-1011/2023

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

01 februarie 2024
or.Telenești

Judecătorul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești), Gheorghe Ciobanu, examinând în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă cauza civilă intentată la acțiunea depusă de Organizaţia de Creditare Nebancară „DACREDITARE" S.R.L. împotriva lui Stratu Ion cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La data de 01 noiembrie 2023, Organizația de Creditare Nebancară „Dacreditare" Societatea cu Răspundere Limitată a înaintat în Judecătoria Orhei, sediul Telenești cerere de chemare în judecată împotriva lui Stratu Ion privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, conform contractului de împrumut nr. 597344 din 04.06.2020 a acordat lui Stratu Ion un împrumut în sumă de 3000 lei, iar Stratu Ion s-a obligat să restituie suma primită, să achite dobânda și alte plăți aferente, în termen de 30 zile de la data semnării contractului.

A mai indicat reclamantul că, împrumutatul nu şi-a executat obligațiile asumate în temeiul contractului de împrumut, fapt ce a determinat reclamantul la adresarea în instanța de judecată pentru încasarea forțată a datoriei.

Pretinde că, conform pct.3.3 din contract este prevăzută o penalitate zilnică echivalentă cu 0,8% din suma restantă, respectiv, a calculat și penalitatea în sumă de 2 500 lei, ceea ce constituie calculul penalității pentru doar 125 zile.

Totodată, reclamantul a menționat că pârâtul Stratu Ion a efectuat achitări în sumă de 3 500, 00 lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului reprezentantul reclamantului O.C.N. „Dacreditare" S.R.L. a expediat pârâtului cererea de soluționare prealabilă, prin care i-a fost comunicat posibilitatea de a achita datoria în termen de 7 zile calendaristice, însă a rămas fără răspuns.

Cere de a încasa de la Stratu Ion în beneficiul OCN „Dacreditare” SRL a datoriei în mărime de 2 500, 00 lei, a cheltuielilor de judecată suportate sub forma taxei de stat în mărime de 270,00 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 492,00 lei.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art.308, art.774 alin. (1), art.858 alin.(1), art.1763 alin.(1), art.1764 alin.(1) și (2), 947 alin.(1) Cod civil.

<u>Aspecte de procedură.</u>

Conform art.276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

Din dispoziția art.276^3 alin. (1) Cod de procedură civilă rezultă că, cererile cu valoare redusă se examinează în procedură scrisă, adică fără participarea părților în ședință publică.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 07 noiembrie 2023, cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Dacreditare” SRL împotriva lui Stratu Ion cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost acceptată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, s-a dispus comunicarea pârâtului a cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate la aceasta, cu stabilirea termenului de 30 zile, în cadrul căruia acesta urma să prezinte referința, explicând că termenul de 30 de zile se va calcula de la data comunicării cererii de chemare în judecată, precum și că neprezentarea acesteia nu va împiedica soluționarea cererii în baza materialelor anexate la aceasta (f.d.13).

În adresa pârâtului Stratu Ion a fost expediată pentru cunoștință și depunerea referinței, cererea depusă cu anexele, fiindu-i acordat pârâtului termen de 30 zile de la comunicarea cererii pentru prezentarea referinței și probelor necesare. Deși, pârâtul la data de 10 noiembrie 2023 a recepționat cererea depusă cu anexe, fapt ce se confirmă prin semnătura de pe avizul de recepție (f.d.15), nu a prezentat referința și probelor necesare în termenul acordat.

Conform dispozițiilor art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de OCN „Dacreditare” SRL împotriva lui Stratu Ion privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform cu dispozițiile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin urmare, judecătorul a examinat, corespunzător condițiile cererii de chemare în judecată în conformitate cu prevederile art.9 alin.(1) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Astfel în contextul pretențiilor deduse judecării instanța de judecată reține că în temeiul art.8 alin.(1) și alin (2) Cod Civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 Cod civil, (1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Conform prevederilor art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art.858 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform dispozițiilor art.901 alin.(1) lit.a) și alin. (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa, să ceară executarea silită a obligației. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Potrivit art. 912 alin. (1) Cod civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Conform art.992 alin.(1) Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art.947 alin.(1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

În conformitate cu dispozițiile art.1242 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art.1247 alin.(1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Conform prevederilor art.1248 alin.(1) Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Alin.(2) prevede că dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art.864 alin.(2) și (4). Iar alin.(3) al aceluiași articol, în cazul în care nu poate restitui bunul, împrumutatul trebuie să plătească valoarea acestuia calculată în funcție de locul și timpul executării obligației.

Instanța reține că, potrivit pct. 3.3 din contractul de împrumut, în situația în care există sume restante, împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întârziere pînă la

rambursarea totală a restanței, o penalitate zilnică echivalentă cu 0,8 % pe zi din suma restantă.

În speță, s-a reținut că la data de 04 iunie 2020, între Organizația de Creditare Nebancară „DACREDITARE" S.R.L. în calitate de împrumutător și Stratu Ion în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut nr.597344 (f.d.6).

Conform contractului de împrumut nr.597344 împrumutătorul transmite în proprietatea împrumutatului suma de 3 000 (trei mii) lei, cu termenul de rambursare în 30 zile, care urma a fi restituit la data de 04 iulie 2020: (datoria și dobânda în mărime de 0,8% pe zi), (f.d.6).

Astfel, conform ordinului de eliberare a numerarului din data de 04 iunie 2020 debitorului Stratu Ion i-a fost eliberată suma de 3 000 lei în baza contractului de împrumut nr.597344 din data de 04 iunie 2020, ceea ce confirmă executarea obligațiilor contractuale de împrumutător (f.d.8).

Din conținutul cererii de chemare în judecată reiese că pârâtul Stratu Ion a efectuat achitări în mărime totală de 3 500 lei în baza contractului de împrumut nr. 597344 din data de 04 iunie 2020, sumele nefiind arătate de către Organizația de Creditare Nebancară „DACREDITARE" S.R.L. cum a fost distribuită.

Conform calculului datoriilor pe contractul de împrumut, prin prezenta acțiune Organizația de Creditare Nebancară „DACREDITARE" S.R.L. pretinde încasarea din contul debitorului Ion Stratu a datoriei rezultată din neexecutarea contractului, în sumă de 2 500 lei cu titlu de datorie.

Față de aceste considerente, judecătorul consideră necesar de a respinge pretențiile formulate de reclamant în partea încasării de la Stratu Ion în beneficiul organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. a sumei în mărime de 2 500 lei cu titlu de datorie.

Or, judecătorul remarcă că, potrivit prevederilor art. 3 alin.(1) din Codul civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Potrivit alin.(2), are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate. Iar potrivit alin.(3) al aceluiași articol, persoana care, într-un raport juridic civil, corespunde atît dispoziţiilor alin.(1), cît şi dispoziţiilor alin.(2) se consideră consumator dacă recunoașterea acestei calități îi oferă o anumită protecţie juridică, iar în celelalte cazuri persoana se consideră profesionist.

Conform prevederilor art. 15 alin. (7) al Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (în vigoare la data încheierii raportului juridic), se interzice aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar.

În acest sens, judecătorul atestă că între organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. și Stratu Ion, a fost instituit un raport civil de împrumut, în temeiul contractului de împrumut nr.597344 din data de 04 iunie 2020, în urma căruia organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. și-a asumat obligația să pună la dispoziția persoanei fizice Stratu Ion o sumă în mărime de 3 000 lei, iar ultimul s-a obligat să restituie suma primită și a plăților aferente în termen de 30 de zile în mărime totală de 3 720 lei. (f.d.6)

Potrivit art.1 al contractului menționat, organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. a stabilit următoarea ordine de rambursare a împrumutului: - valoarea totală a împrumutului, dobânda.

Concomitent, conform art. 947 alin. (1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Alin.(2) prevede că prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Potrivit alin.(3), penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Iar potrivit alin.(4), părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul.

Conform prevederilor art. 948 din Codul civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Prin urmare, judecătorul remarcă că potrivit prevederilor art.3.3 din contract este prevăzut că în situația în care există sume restante, împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întârziere până la rambursarea totală a restanței, o penalitate zilnică echivalentă cu 0,8 %/zi din suma restantă. (f.d.6)

Astfel, conform prevederile art. 329 alin. (1) și (2) din Codul civil, potrivit căruia în contractele cu consumatorii sânt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se

derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție). Nulitatea de protecție operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Potrivit prevederilor art. 1069 alin. (1) din Codul civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Iar potrivit alin.(4) lit.b) al aceluiași articol, în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: b) clauzele nu au fost negociate individual.

Conform prevederilor art. 1071 alin. (1) Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. Iar potrivit alin. (2), într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispozițiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Conform prevederilor art. 16 lit. a) Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele dreptul de a lua liber decizii la achiziționarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influența opțiunea acestuia.

Raportând la caz prevederile legale sus menționate, judecătorul atestă că reclamantul Organizaţia de Creditare Nebancară „DACREDITARE” S.R.L. nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale, iar simplul fapt că Stratu Ion a semnat contractul nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt, or, semnarea contractului, în aceiași zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărime dobânzii, penalității, comisioanelor etc), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

Prin urmare, contractul de împrumut nr.597344 din data de 04 iunie 2020 care formează obiectul litigiului, constituie un contract de adeziune, cu clauze standard, în care clauzele sânt formulate în prealabil de către profesionist, consumatorul neavând posibilitatea de a influența conținutul lor, fiind pus în situația de a accepta încheierea contractului în condițiile impuse ori de a renunța la încheierea lui.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată remarcă, că potrivit prevederilor art. 1072 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator,

clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Iar potrivit alin.(2), articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075. Alin.(3) prevede că listele prevăzute de articolele menționate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

Conform prevederilor art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Alin.(2) prevede că această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

Conform prevederilor art. 1077 alin. (1) din Codul civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Sub acest aspect, prestatorul trebuia să probeze că penalitatea solicitată este proporțională prejudiciului cauzat și nu viceversa, adică ca consumatorul să probeze că penalitatea ar fi excesivă în raport cu eventualul prejudiciu. Altfel spus, pe prestator cade sarcina să probeze care este mărimea eventualului prejudiciu cauzat și de ce penalitatea solicitată nu este disproporționată în raport cu acesta.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit cererii de chemare în judecată rezultă că Stratu Ion a achitat în contul rambursării împrumutului suma de 3 500 lei în baza contractului de împrumut nr.597344 din data de 04 iunie 2020, fiind distribuit de către Organizaţia de Creditare Nebancară „DACREDITARE” S.R.L. pentru acoperirea penalității.

În acest sen, judecătorul a reținut că clauza penală prevăzută la art.3.3 al contractului de împrumut nr.597344 din data de 04 iunie 2020, în mărime de 0,8% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, pretinsă de reclamant în sumă totală de 3 500 lei în raport cu împrumutul acordat în sumă de 3 000 lei, este una vădit excesivă și abuzivă și în conformitate cu art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod civil nu poate fi acceptată.

Or, legislația în vigoare la data încheierii contractului de credit, a stabilit limita costului total al creditului pentru consumatori, astfel încât a interzis aplicarea plăților aferente care să depășească valoarea debursată conform contractului (art.15 alin.(7) al Legii privind contractele de credit privind consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 în vigoare la data încheierii contractului), pe când plățile aferente împrumutului pretinse de Organizaţia de Creditare Nebancară „DACREDITARE” S.R.L., depășesc suma

debursată, ceea ce contravine prevederilor legale aplicabile la momentul încheierii contractului.

Respectiv, instanța de judecată reține că cuantumul penalității în mărime totală de 3 500 lei, depășește suma creditului acordat în mărime de 3 000 lei, și o apreciază că o penalitatea nejustificată și abuzivă, drept consecință fiind lovită de nulitatea absolută a acesteia.

În aceeași ordine de idei, judecătorul reține și prevederile art. 331 alin.(1) și (5) din Codul civil, potrivit căruia actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii. Prestațiile executate în temeiul actului juridic nul sau anulat, precum şi alte îmbogăţiri obţinute din acele prestaţii se supun restituirii conform dispozițiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată.

Conform prevederilor art. 1979 alin. (1) din Codul civil, dacă o persoană obține o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea.

Prin urmare, judecătorul constată că Stratu Ion, a achitat suma de 3 500 lei cu titlu de penalitate și ținând cont de faptul declarării nulității absolute a clauzei privind penalitatea contractuală, instanța de judecată apreciază că prin achitările efectuate, obligațiile lui Sratu Ion la achitarea sumei datorate cu titlu de restanța la împrumut, au fost stinse, or, Stratu Ion a achitat în contul stingerii datoriei suma totală de 3 500 lei, pe când conform contractului de credit valoarea totală a împrumutului constituie suma de 3 000 lei, respectiv obligația pecuniară rezultată din contractul de împrumut nr.597344 din data de 04 iunie 2020 a fost stinsă integral de către Stratu Ion.

Cu referire la cererea părții reclamante cu privire la compensarea din contul părții pîrîte a cheltuielilor de judecată, judecătorul consideră necesara de a fi respinse.

Or, potrivit prevederilor art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporțional pârții respinse din pretențiile reclamantului.

În așa împrejurări, reținând dispozițiile art.94 Cod de procedură civilă, în legătură cu faptul că acțiunea a fost respinsă, judecătorul consideră necesară respingerea pretenții privind compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.236- 241, 276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Se respinge ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Organizaţia de Creditare Nebancară „DACREDITARE” S.R.L. împotriva lui Stratu Ion cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Telenești.

Judecătorul
Judecătoriei Orhei, sediul Telenești Gheorghe Ciobanu